

Delo s Sencami - Nezemeljski Pleiadski Stik (Taygeta)

<https://www.youtube.com/watch?v=Xf6Xepg5ryc>

Avtor (povezava):
Cosmic Agency, Gosia

Objavljeno:
14. junij, 2019

Delo s Sencami - Nezemeljski Pleiadski Stik (Taygeta)

Gosia: Pozdravljena Swaruu. Rada bi se posvetila temi dela s sencami. Rekla si, da je to ena najpomembnejših nalog za ljudi na Zemlji. Rada bi ga poglobila, prosim. Bi bilo to v redu?

Swaruu: Da, seveda. Dober večer, Gosia in Robert.

Gosia: Hvala. Najprej bi bilo dobro razumeti, KAJ točno je zate delo s sencami? Kaj razumeš pod tem pojmom?

Swaruu: Razumem ga kot delo, ki se uresniči, ko oseba opravi sistematično introspekcijo vase. Postopno analizira svoj notranji program s pomočjo ali brez nje. Sklicujoč se na programiranje, prejeto od otroštva, travme in reakcije, ki so pri vsakem človeku že samodejne. Izvori in vzroki.

Gosia: Ok. Katere so najprimernejše metode za deprogramiranje vsega tega?

Swaruu: Kot ste pričakovali, je to odvisno od vsakega posameznika, zato tisto, kar deluje pri enem, morda ne bo delovalo pri drugem. To je del duhovne poti in kot tak je individualen. Ob tem pa obstajajo parametri, ki lahko ljudem pomagajo začeti z lastno različico dela s sencami.

Gosia: Kakšni so?

Swaruu: Najprej je treba razumeti, kaj je delo s sencami. Nato se oblikujejo lastni cilji. To je del tega, kar bo otrok od rojstva našel kot družbene ovire iz najosnovnejše točke, ki je razumevanje, da obstajajo sprejemljive in nesprejemljive stvari. Sprejemljive stvari naša družina sprejema, nesprejemljivih pa ne. To pa je odvisno od posamezne družine in kulture. To pomeni, da mora posameznik, da bi preživel, potlačiti tiste vidike sebe, ki niso sprejeti, medtem ko poskuša pretiravati s tistimi, ki so sprejeti. To je mehanizem preživetja.

To v človeku povzroči dvojnost ali dihotomijo. Ustvarita se zavestno in nezavedno. Dejstvo, da se morata tako ločiti, je verjetno prvo dejanje zavračanja samega sebe. Oseba ima vidike zavedanja in vidike iste osebe, ki se tega ne zavedajo, tega ne vidijo. Od tod tudi ime delo s sencami. Ker ni v "svetlobi" osebe, zato ne more "videti" tistih vidikov sebe, ki so tam.

Ker potlačimo tisto, kar nas učijo kot negativno, je to sestavljeno iz družbeno negativnih stvari na splošno, čeprav so tam skriti tudi pozitivni vidiki.

Dekletom na primer pravijo, naj bodo tiho in naj ne izražajo svojega mnenja. Zaradi tega se potlačijo in postanejo negotove. Recimo, da je deklica to doživela kot otrok, ko je spregovorila, je bila utišana. Potem bo v tem pogledu odrasla v potlačeno odraslo osebo, očitno negotovo in z majhno samopodobo. Toda v trenutku, ko odkrije koren svojega problema, dejstvo, da je mati z njo kot otrokom v tem pogledu ravnala slabo, se lahko nenadoma počuti varno in natančno, saj lahko prvič svobodno izrazi svoje mnenje.

Drug primer so ljudje, ki nenehno napadajo z neprimernimi pripombami, ki pa so za druge ljudi blage. Pasivno agresivni. S tem poskušajo sprostiti vidik sebe, ki so ga potlačili. To počnejo, namesto da bi odkrito delili svoje mnenje. In to počnejo na ta način zaradi negacije, ki jo imajo s to strategijo, saj se ne morejo neposredno soočiti z enako lahkoto, kot bi se, če bi se odprto izrazili s točke lastne moči.

Sami so zanikali vidike sebe do te mere, da ne razumejo, zakaj se tako odzivajo. Tako trpijo zaradi svojih lastnih senc. Ne razumejo jih. Ker so jih skrili, ker so sami izgubili dele sebe s preživetveno strategijo skrivanja svojih negativnih vidikov in pretiravanja s pozitivnimi z družbeno sprejetega stališča.

Ljudje so na koncu razdrobljeni. In sami so bili pri tem soudeleženi. Ker je bila njihova lastna vrednost manj pomembna od potrebe po tem, da jih družina in skupnost sprejmeta. Toda ti vidiki ostajajo in prihajajo na dan, večinoma zato, da povzročajo težave. S težavami in reakcijami se morajo soočiti vnaprej tudi, če to boli, ker res boli. Opravljanje delo s sencami pomeni osvetliti najgloblje vidike našega bitja. Naučiti se preseči svoje težave in njihove globlje vzroke. Zato je potrebno, da lahko dosežemo tako imenovano duhovno razsvetljenje.

Gosia: Čudovito, hvala. Zgoraj si rekla, da je najprej pomembno razumeti, kaj je delo s sencami, nato pa si postaviti cilje. Ali je to, kar si povedala zgoraj, del tega koraka? Ustvarjanje ciljev?

Swaruu: Ne gre za to, kako, temveč zakaj in kaj je delo s sencami. Razumeti, kaj je.

Gosia: In kaj točno bi bilo "oblikovanje ciljev"?

Swaruu: Gre za to, da razumete, kaj je tisto, kar vi osebno iščete s svojim delom s sencami.

Robert: S tem ne spreminjate osebnosti osebe?

Swaruu: Da, spreminjate svojo osebnost. Vendar vi spreminjate sebe.

Gosia: Delo z našimi sencami bi morali opraviti izključno sami, ali lahko od drugih dobimo "namige", kakšne bi lahko bile naše sence? Vendar, ali ni to, kar vidijo, včasih tudi njihova lastna projekcija?

Swaruu: Drugi se večkrat, če ne vedno, bolj zavedajo ali vidijo naše sence jasneje kot mi sami. So naše sence, zato tisto, kar je očitno za zunanjo osebo, ni očitno za osebo, ki ima zadevno senco. Hkrati pa drugi ljudje dodajo tudi svoje odzive in svoje sence, kot si rekla. Zato dejstvo, da lahko tudi oni dodajo svoje sence, ni vedno zanesljivo. To mora biti nekdo precej "zavesten".

Gosia: Kako prepoznati, ali je nekaj del nas kot del našega bistva ali pa je to programirano? Praktični primer iz mojega življenja: Moja kultura, katoliška vera itd. so me "programirali", da želim biti v monogamnem razmerju. Toda nekateri ljudje, s katerimi sem se srečala, so mi rekli, da sem takšna, ker sem bil "programirana". Ali je to moja senca? Kako naj vem, ali je moja želja po monogamnem odnosu samo z eno osebo posledica tega, da sem takšna, ali je to moja "senca, ki jo moram razrešiti"?

Swaruu: Konec koncev je vse programiranje bodisi med življenjem v teku bodisi prej v drugem življenju, vendar je vse programiranje - interpretacija. Gre le za juho stopenj, v katerih gre za bolj očitno programiranje in drugih, ki so bolj subtilne.

Gosia: Ok, hvala. Obdelujem to, kar si povedala.

Swaruu: Ni kaj. Samo pomisli na to. Vse, kar si razlagate, je rezultat programa, celo stol, ki ga imate tam. Stol je zato, ker ste programirani, da ga tako dojemate. Tudi čokolado imaš rada, ker je takšna (programirana). Vse, kar se vam zdi kot vaše bistvo, prav tako izhaja iz prejšnjih izkušenj, ki niso nič drugega kot še več programiranja. Spol, ki ga imate, vaša spolnost, vse je programiranje.

Človek nima duše, ni dobil duše, duša je nekaj, kar se zgradi samo od sebe, z delom, skozi čas in inkarnacije. To ni nič drugega kot programiranje. Le da je nekaj, kar velja za senco, nekaj, česar v tem trenutku ne želite imeti. Vedenje, ki je v nasprotju z idejo ali konceptom, ki ga ima oseba o sebi, idejo, ki jo ima o sebi kot osebi.

Gosia: Prav imaš, če na to gledamo s tega vidika, je vse programiranje. In osvoboditev uma v smeri poenotenega jaza bi pomenila, da bi VSE videli kot programiranje. Tudi tisto, kar zaznavam, da prihaja iz mojega "bistva". Zdaj, ko vidim vse tako, kot si to predstavila - VSE JE IDEJA in INTERPRETACIJA, imaš prav. Nič drugega ni.

Swaruu: Da, gre le za nasprotje med stvarmi, ki jih oseba vidi kot sprejemljive in v skladu s svojim pojmovanjem jaza, in stvarmi, ki so v nasprotju s tem pojmovanjem jaza. Kot lastnosti ali značilnosti, ki so v nasprotju s tem, kar želijo biti.

Robert: Toda kdo določa, kaj je sprejemljivo in kaj ne? Družba ali posameznik?

Swaruu: Oboji, Robert, toda v primeru človeške družbe bo posameznik vedno rezultat njegove interakcije z družbo in lastnosti, ki jih oseba ne želi ali so v nasprotju z njenim osebnim dožemanjem (egom), so tiste, ki jih potlači in postanejo sence.

Toda te sence bodo vedno prisotne, ker so del vrednot, ki ustvarjajo posameznika, in ta jih ima in jih zavrača, ker se jim upira. Ta odpor določa, kaj posameznik želi biti. Toda posameznik lahko ve, kaj želi biti, le, če ve, kaj NE želi biti (sence).

Toda, če vam je všeč ali ne, tam so in bodo prišle na dan, ko boste to najmanj pričakovali, saj so to obrazi istega kovanca, ki ga ni mogoče ločiti. Kot primer: če vaša mati nečesa v vas ne odobrava, boste to potlačili, da ne bi prišlo na dan. Zlasti, ko ste majhni, saj je vaše preživetje odvisno od materine ljubezni. Ko se oseba rodi, recimo, da nima sprožilcev (predhodnikov senc), je nekako čista in brez programiranja, vendar se z odraščanjem sence nepopravljivo razvijejo. Ko zdaj govorimo o tem konceptu senc, ki so tu pa, če nam je to všeč ali ne, imam zemeljski citat, ki mi je osebno zelo všeč:

"Karkoli potlačite in skrijete, se bo kasneje pokazalo kot usoda." (K. G. Jung)

Od kod izvira izraz delo s sencami. Gre za nekaj, kar je Jung prvič uporabil in predstavil.

Gosia: Torej, kot vidim tukaj, sence ne bi bile nobeno programiranje, kot je moj primer zgoraj, da sem "programirana za monogamnost" s strani moje kulture in vere, ampak nekaj, česar ne želimo, da, in ne vemo, zakaj? In če se programiranje uskladi s tem, kar si želim, to ni več senca, kajne? Če hočem biti monogamna, ni pomembno, ali to izhaja iz zunanjega ali notranjega programiranja. Vsi so programi.

Vendar je to moj notranji, moja izbira. Potem to ni več senca, kajne? Toda kako zdaj vedeti, ali je to notranje ali morda nekaj potlačenega, česar se ne zavedam? Morda sem si želela biti poligamna, pa je moja kultura to željo odpravila?

Swaruu: Če veste, da ste "programirani, da ste monogamni", in vam je to prej predstavljalo težavo, je ne bo več, ker že veste, kaj se dogaja, že ste osvetlili senco, vaša odločitev je, ali boste sledili temu, kar programira senca, ali temu, kar vam narekuje umska zavest.

Če ne veste, zakaj čutite nekaj, kar vam povzroča težave, ni razlage za vaš odziv, potem je to senca. Bolje opredeljeno: Sence so nekaj, kar ni v skladu s konceptom vašega osebnega-jaza (ega). Nekaj, čemur se upirate.

Gosia: Potem mora biti to nekaj, kar povzroča težave. Če ne, potem to ni senca, kajne? Če mi monogamnost ne povzroča težav in MI JE VŠEČ, potem, programirano ali ne, to ni senca. Če pa imam odpor do poligamije, kaj je potem moja senca?

Swaruu: Ne bi bila senca razen, če ti to povzroča kakšno težavo. Gre le za to, da si po svojem programiranju raje monogamna.

Gosia: Ok, ja. Razumem. Preprosto se odločim. Ni nobenih senc.

Swaruu: Klasična senca je senca deklice, ki ni smela govoriti in ki so ji rekli, da se lepa dekleta vidijo in ne slišijo. Pozneje v življenju se v šoli, na univerzi ali v javnosti ne more izraziti in ne razume, zakaj se tega boji ali ne more govoriti, če jo gledajo. Tu je senca. Le, če zdaj razume, zakaj jo ima in da jo ima, bo lahko razumela, zakaj jo ima, in si prizadevala izkoreniniti vedenje, ki ga povzroča senca, ki ji preprečuje, da bi se razvijala, kot bi si želela. Le da je bilo takrat, kot otrok, to vedenje koristno. Zato je bila programirana (da misli), da je bolje ostati tiho, sicer jo bodo drugi kritizirali. Toda kot odrasla oseba to začne predstavljati težavo, saj ne more imeti predstavitev na univerzi, da bi dobila diplomu. Ne razume, zakaj.

Gosia: Hvala, s tem primerom dobro razumem. Hm, verjela sem, da so sence na splošno vse vrste programiranja preferenc. In da je pomembno osvoboditi um od njih v smeri enotnega polja / prvotnega vira.

Robert: Težko mi je delati na sencih.

Swaruu: Da Robert, ni lahko. Ni lahko delati, da bi izkoreninili nekaj, za kar sploh ne veste, ali obstaja ali ne.

Gosia: Ali je osvoboditev uma programiranja preferenc del dela s sencami?

Swaruu: To je zapleteno, saj se tu spuščamo na področje, kjer poskušamo razumeti in razvrstiti, kaj je nezaželen program in kaj ne. Ker je namreč vse je program, na koncu ne morete vsega odpraviti, sicer bi prenehali biti vi sami, z vsem, kar vas opredeljuje kot posameznika.

Kaj počne Enotno polje / Jaz? (izvirni vir)

Fragmentira se, da bi imelo izkušnjo bivanja, da bi izkusilo več. Na ta način poiščite širitev. Avtoprogramira več. Samo programiranje ni slabo, opredeljuje vse in vas ločuje od drugih, opredeljuje vas kot osebo, daje vam lastno identiteto. Vi ste že čista zavest, kakršna ste.

Razlikovati moramo tudi med somatsko programiranim ali telesnim in tistim, kar je bolj last duše. Enotni Jaz ima svojo lastno identiteto. In je rezultat vsote vseh zavesti, ki obstajajo. Vi sami niste samo identiteta, temveč vsota mnogih izmed njih.

Edina stvar, ki opredeljuje senco v Jungovem pojmovanju, je, da imate odpor proti temu programiranemu vedenju, zato ste ga potlačili in nato pozabili, da ste ga potlačili.

Kljub temu usmerja vaše vedenje v povezavi z drugimi sencami kot vzrok in posledica. Rezultat tega je vrsta reakcij in postopkov, ki jih oseba izvaja pred to ali ono življenjsko situacijo. To povzroči, da sence, ki jih oseba ne želi, na koncu vodijo njeno življenje.

Zato je Jung dejal, da se bodo kasneje v življenju manifestirale kot usoda. Njegovo delo izpostavljam in uporabljam, ker je vir informacij, ki jih podajam tukaj, in kot referenca tam, kjer

jih lahko iščete vi na Zemlji. Plus moja osebna interpretacija. Z najvišje ravni se vse še bolj zaplete, kajti senca, ki nekomu povzroča težave, je lahko tam zaželeno s strani višjega jaza inkarnirane osebe, prav zato, da izzove način življenja, ki ji daje vrsto izkušenj, potrebnih za njeno duhovno rast. (To je moje, ne Jungovo mnenje).

Gosia: Kako vemo, kaj je želeno samo-programiranje duše? Z najvišje ravni?

Swaruu: Ko ne podeljuje ali ne povzroča nikakršnega odpora.

Gosia: In še enkrat, odpor bi bil ...? Kako ga opredeliš?

Swaruu: Vse, za kar čutite, da vas ne opredeljuje ali da ne želite, da bi bila vaša ego-identiteta povezana s to nezaželeno lastnostjo. Na primer, da ne morete govoriti v javnosti, kot pri dekletu iz zgornjega primera.

Gosia: Poligamija me ne opredeljuje, ampak se ji upiram. Kako torej razločiti, ali gre za odpor ali preprosto za mojo lastno izbiro?

Swaruu: Ali je to zate težava? Bila bi le, če bi bila pri mormonih, ki te silijo, da si ena od sedmih žena. Če ti je to všeč, to ni senca. Če se nečem upirate, to je toda, če veste, da je, je to že na poti k razrešitvi. Senco opredeljuje to, da najprej ne veste, da jo imate, drugič pa imate odpor do tega vedenja.

Robert: Toda zakaj bi se toliko spreminjali, Gosia, če si tako ali tako avatar same sebe?

Gosia: Robert, ker čutim, da to niso spremembe mojega Avatarja, ampak spremembe mojega celotnega bitja. Sledile mi bodo, kamor koli grem, ker sem jaz. Tudi tvoje sence ti bodo sledile. Mislim, da je pomembno, da vse to delo opravite iz katerega koli avatarja. Ker to delo opravljate na vseh ravneh svojega bitja hkrati.

Swaruu: Večina senc ostane kot programiranje uma. Kot primer bom uporabila sebe. Ko sem bila deklica, mi je bilo zelo všeč biti deklica kot skupna zavest z mamo, obe sva bili isto bitje. Rada sem bila deklica, ker nisem imela sprožilcev matere, ki je bila zagrenjena, ker jo je njena mati (moja babica) zaprla v gozd z vrsto laži o tem, da jo preganjajo, in izolacijo moških zaradi ohranjanja duhovne čistosti ali ne vem česa še danes.

Bila je jezna in osamljena. Bila je jaz. Toda imela sem možnost biti dekle. Pobegnila sem od tega, da bi bila mati, ker sem kot deklica čutila le upanje in očaranost nad vsem, kar me je obdajalo. Mati je imela sprožilce in nadležne sence, ki si jih kot duša nisem želela. Toda ostale so v materinem telesu, kot otrok sem bila enaka materi, vendar so bili to materini sprožilci. V tem primeru je zelo jasno, kaj mislim, vem in se spominjam ter sem se učila iz napak ter sprožilcev in senc svoje matere.

V duhovnem konceptu je popolnoma razsvetljena oseba opredeljena kot oseba, ki nima senc.

Gosia: Na tej točki je očitno vprašanje: Ali te sence tebe kot matere in tvojih idej niso na nek način spremljale? Ker je bilo tudi rečeno, da vam programirane ideje sledijo tudi po smrti? So del vaše duše, ki je onkraj fizičnega.

Swaruu: Da. Vendar jih vidiš v perspektivi. Iz njih se učiš. Kot sem že rekla, so prejšnje izkušnje, tega življenja in vseh drugih prejšnjih inkarnacij, tiste, ki vas ustvarjajo in določajo kot posameznika. Jaz sem produkt teh prejšnjih izkušenj, tako kot ste vi produkt svojih.

Gosia: Ali se ti zdi, da si premagala sence sebe kot svoje matere?

Swaruu: Dokler jaz ali katera koli druga oseba nista Enotni jaz, bomo imeli sence. In jaz osebno sem premagala sence svoje matere, čeprav me še naprej opredeljujejo.

Gosia: Ali je mogoče, da bi nekateri odpori, ki jih čutimo, lahko izvirali iz drugih inkarnacij?

Swaruu: Da, tako je.

Gosia: Torej jih je zelo težko prepoznati, če nimate spomina kot tukaj v 3D. Kakšen bi bil torej tvoj nasvet glede prepoznavanja lastnih senc in uporov? Veliko opazovati svoje upore ali kaj drugega?

Swaruu: Da, opazujte, česa ne želite od sebe ali kaj vam povzroča težave, karkoli že to je.

Gosia: V kolikšni meri mora biti ta težava težava, da jo lahko opredelimo kot senco? Na primer, ne želim biti zelo, zelo vitka. Na neki način je to neke vrste težava, toda ali bo to senca?

Swaruu: V Jungovem delu ni bila opredeljena nobena stopnja. Z mojega osebnega vidika gre le za vprašanje prioritete tega, česar si oseba ne želi, če nekaj povzroča večji odpor ali nezadovoljstvo kot kaj drugega. In da, na neki točki svojega življenja si si ustvarila senco s tem, da nisi želela biti zelo vitka. V primeru biti zelo vitek je to verjetno nekaj družbeno programiranega kot nezaželena lastnost.

Robert: Pri dvojčkih pa je to zanimivo, saj bosta morda morala opravljati različna dela iz iste družine in okolja.

Swaruu: Ker sta dvojčka ista oseba, izhajata iz istega programiranja izkušenj iz prejšnjih življenj. V primeru Zemlje ju bodo njune nove izkušnje kot ločenih entitet od takrat naprej opredeljevale kot dve osebi.

Gre za ustvarjanje ali drobljenje duše in ustvarjanje dveh iz prvorojenca. V primeru enojajčnih dvojčkov na Taygeti bosta dve telesi z eno zavestjo, saj bo ob popolni telepatiji to, kar eden od njiju živi ali doživlja, del drugega in obratno, v smislu obogatitve izkušenj.

Gosia: In kakšna bi bila uporaba razreševanja senc? Ali se jih samo zavedati? Kako jih sprostiti?

Swaruu: Najprej je treba razumeti, da obstaja senca v zvezi z določeno težavo. Od tam z razumom in logiko poiščite, od kod je prišla, z gledanjem preteklosti. Nato se odločite, kaj storiti v zvezi z njo. Nazadnje reprogramirati um, ki bo to, kar povzroča odpor in senco, povezoval z nečim pozitivnim in ne z nečim negativnim. Za to potrebujete nenehno ponavljanje asociacije, ki jo želite spremeniti.

Gosia: Spremenite jo v nekaj pozitivnega ... hmmm. Toda pomembno bi bilo, da se pred seboj ne bi ničesar pretvarjali, ne? Tudi, če ves čas ponavljamo, da je nekaj pozitivno in pozitivno ... v sebi lahko še bolj potlačimo programiranje, da je to nekaj negativnega. Ali je to realna možnost?

Swaruu: Če se osredotočate le na negativno, boste to tudi dobili. Mnogi avtorji pravijo, da je delo senc sporno že zaradi samega zakona privlačnosti saj, če iščete sence, boste dobili le še več senc. Toda jaz se s tem ne strinjam, saj z ne-razkrivanjem sence, ki povzroča težave, le še utrjujemo to senco.

Ne morete biti vedno v stanju zanikanja kot, da težava ne obstaja. Videti in izpostaviti senco svetlobi (razumeti, da obstaja, in njeno naravo), ne pomeni videti negativnega, nasprotno, saj izraža aktivno in dinamično željo, usmerjeno v osebni napredek. To je osredotočenost in ne negativni vzrok.

Spreminjanje fokusa na nekaj pozitivnega ni pretvarjanje. Če se pretvarjate, potem ne spreminjate ničesar, temveč se le pretvarjate. Če imate odpor do koncepta, da je biti zelo vitek kot nekaj slabega, kar povzroča sram tistemu, ki je vitek, zato to ustvarja senco ..., če je ta izpostavljena in razumljena, jo je mogoče reprogramirati in spoznati, da je ta oseba zaradi te osebne lastnosti pritegnila svojega življenjskega partnerja, ker ima ta rad zelo vitke ljudi. Potem bo asociacija "vitek" nekaj pozitivnega in ne težava.

Gosia: Razumem, spremenite asociacije, okej. Vse to me zelo zanima, Swaruu, tema introspekcije in samo spraševanja me je vedno zanimala. Hvala, mislim, da je čas je, da zaključimo. Bi želela dodati še kaj?

Swaruu: Pri vsaki temi je vedno še kaj več, vendar ne pri tem, kar sem vam povedala danes. Trenutno je to dovolj.

Gosia: Tukaj bomo torej končali. Hvala, Swaruu, do jutri.

Swaruu: In vama. Hvala, ker sta bila z nami.